

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA w ŁODZI

ul. Piotrkowska 120

90-006 Łódź

tel. (42) 636-36-89, fax (42) 636-07-12

e-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO-61-3(20)/10/AB

Łódź, dnia 3 sierpnia 2010 r.

DECYZJA Nr RŁO 21/2010

- I.** Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko Ferratum Finance Sp. z o.o., ul. Uniwersytecka 1, 50-145 Wrocław

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie polegające na braku zamieszczenia w treści wzorca umowy o kredyt konsumencki pn. „Umowa pożyczki Nr ...” informacji dotyczących: zasad i terminów spłaty kredytu, rocznej stopy oprocentowania oraz warunków jej zmiany, opłat i prowizji oraz innych kosztów związanych z udzieleniem kredytu, pozostałych kosztów, do których zapłaty zobowiązany jest konsument w związku z zawartą umową, łącznej kwoty wszystkich kosztów, opłat i prowizji, do których zapłaty zobowiązany jest konsument, uprawnienia i skutków przedterminowej spłaty kredytu, skutków uchybienia postanowieniom dotyczącym zasad i terminu spłaty kredytu, rocznej stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego oraz warunków jej zmiany, innych kosztów ponoszonych przez konsumenta w związku z niewykonaniem przez niego zobowiązań wynikających z umowy, w tym o kosztach upomnień lub wezwań do zapłaty, kosztach sądowych i postępowania egzekucyjnego, co jest niezgodne z art. 4 ust. 2 pkt. 3, 4, 5, 8, 9, 10, 12, 13 ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 100, poz. 1081 ze zm.) **i nakazuje się zaniechanie jej stosowania.**

- II.** Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko Ferratum Finance Sp. z o.o., ul. Uniwersytecka 1, 50-145 Wrocław

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

wobec uprawdopodobnienia stosowania przez tego przedsiębiorcę **praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na:

- braku informacji w chwili złożenia konsumentowi propozycji zawarcia umowy o prawie odstąpienia od umowy, co jest niezgodne z art. 16 b ust. 1 pkt 9 w związku z art. 16 c ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.), a poprzez to jest niezgodne z art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.);
- braku informacji w chwili złożenia konsumentowi propozycji zawarcia umowy o sędzie właściwym dla rozstrzygania sporów związanych z wykonywaniem umowy, co jest niezgodne z art. 16 b ust. 1 pkt 19 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.), a poprzez to jest niezgodne z art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.);
- braku zamieszczenia w treści wzorca umowy o kredyt konsumencki pn. „Umowa pożyczki Nr ...” informacji dotyczących: całkowitego kosztu kredytu, skutków wykonania uprawnienia do odstąpienia od umowy przez konsumenta, co jest niezgodne z art. 4 ust. 2 pkt 6 i 11 ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 100, poz. 1081 ze zm.)

oraz po przyjęciu zobowiązania Ferratum Finance Sp. z o.o. do zaniechania stosowania wskazanej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, **nakłada się na Ferratum Finance Sp. z o.o. obowiązek wykonania przyjętego zobowiązania poprzez zamieszczenie w treści wzorca umowy o kredyt konsumencki ww. informacji.**

III. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Ferratum Finance Sp. z o.o. obowiązek złożenia informacji o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania zawierającej:

- wydruk wszystkich stron internetowych, na których Ferratum Finance Sp. z o.o. składa konsumentom propozycje zawarcia umowy o kredyt konsumencki,
- wzorce umów w oparciu, o które Ferratum Finance Sp. z o.o. zawiera umowy o kredyt konsumencki,
- kopie trzech umów zawartych w oparciu o nowoopracowany wzorzec pn. „Umowa Pożyczki Nr ...”

w terminie 60 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

IV. Na podstawie art. 77 ust. 1 oraz art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz art. 264

§ 1 k.p.a. w związku z art. 83 wyżej wymienionej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do jej art. 33 ust. 6

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

postanawia się obciążyć Ferratum Finance Sp. z o.o., ul. Uniwersytecka 1, 50-145 Wrocław **kosztami opisanego na wstępie postępowania** w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz zobowiązuje się Ferratum Finance Sp. z o.o. do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie 39,95 zł (słownie: trzydzieści dziewięć złotych 95/100).

Uzasadnienie

W ramach Międzynarodowych Dni Przeszukiwania Internetu organizowanych w 2009 r. przez Międzynarodową Sieć Ochrony Konsumentów (ICPEN), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwany dalej: „Prezesem Urzędu” – przeszukał strony internetowe niektórych instytucji finansowych udzielających kredytów konsumenckich za pośrednictwem Internetu, w tym strony Ferratum Finance Sp. z o.o., ul. Uniwersytecka 1, 50-145 Wrocław – zwanej dalej: „Ferratum Finance Sp. z o.o.” lub „Spółką”. Ponieważ analiza treści stron internetowych dała asumpt do stwierdzenia, iż mogło dojść do naruszenia chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniającego podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach oraz, że nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, Prezes Urzędu przeprowadził postępowanie wyjaśniające. W toku tego postępowania, Prezes Urzędu ustalił, że Ferratum Finance Sp. z o.o. za pośrednictwem Internetu oferuje konsumentom świadczenie usług finansowych oraz udzielając konsumentom kredytów zawiera umowy na odległość.

Wbrew przepisom ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.) – zwanej dalej „ustawą o ochronie niektórych praw konsumentów”, regulującej w sposób szczególny kwestię umów zawieranych na odległość dotyczących usług finansowych, Spółka nie informowała konsumentów w chwili złożenia im propozycji zawarcia umowy o prawie odstąpienia od umowy w terminie czternastu dni oraz o sądzie właściwym dla rozstrzygania sporów związanych z wykonywaniem umowy. Ponadto, Prezes Urzędu ustalił, iż we wzorcu umowy o kredyt konsumencki, który Ferratum Finance Sp. z o.o. stosuje pn. „Umowa pożyczki Nr ...” wbrew przepisom ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 100, poz. 1081 ze zm.) - zwanej dalej „ustawą o kredycie konsumenckim”, Spółka nie zamieściła informacji dotyczących: zasad i terminów spłaty kredytu, rocznej stopy oprocentowania oraz warunków jej zmiany, opłat i prowizji oraz innych kosztów związanych z udzieleniem kredytu, całkowitego kosztu kredytu, pozostałych kosztów, do których zapłaty zobowiązany jest konsument w związku z zawartą umową, łącznej kwoty wszystkich kosztów, opłat i prowizji, do których zapłaty zobowiązany jest konsument, uprawnienia i skutków przedterminowej spłaty kredytu, skutków wykonania uprawnienia do odstąpienia od umowy przez konsumenta, skutków uchybienia postanowieniom dotyczącym zasad i terminu spłaty kredytu, rocznej stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego oraz warunków jej zmiany, innych kosztów ponoszonych przez konsumenta w związku z niewykonaniem przez niego zobowiązań wynikających z umowy, w tym o kosztach upomnień lub wezwań do zapłaty, kosztach sądowych i postępowania egzekucyjnego.

W związku z powyższym Prezes Urzędu wszczął z urzędu Postanowieniem Nr 1/61-3/10 (dowód: karty Nr 1 – 2) postępowanie w sprawie stosowania przez Ferratum Finance Sp. z o.o., ul. Uniwersytecka 1, 50-145 Wrocław praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na:

- braku informacji w chwili złożenia konsumentowi propozycji zawarcia umowy o prawie odstąpienia od umowy, o którym mowa w art. 16 c ust. 1, co jest niezgodne z art. 16 b ust. 1 pkt 9 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów, a poprzez to jest niezgodne z art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;
- braku informacji w chwili złożenia konsumentowi propozycji zawarcia umowy o sędzie właściwym dla rozstrzygania sporów związanych z wykonywaniem umowy, co jest niezgodne z art. 16 b ust. 1 pkt 19 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów, a poprzez to jest niezgodne z art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;
- braku zamieszczenia w treści wzorca umowy o kredyt konsumencki pn. „Umowa pożyczki Nr ...” informacji dotyczących: zasad i terminów spłaty kredytu, rocznej stopy oprocentowania oraz warunków jej zmiany, opłat i prowizji oraz innych kosztów związanych z udzieleniem kredytu, całkowitego kosztu kredytu, pozostałych kosztów, do których zapłaty zobowiązany jest konsument w związku z zawartą umową, łącznej kwoty wszystkich kosztów, opłat i prowizji, do których zapłaty zobowiązany jest konsument, uprawnienia i skutków przedterminowej spłaty kredytu, skutków wykonania uprawnienia do odstąpienia od umowy przez konsumenta, skutków uchybienia postanowieniom dotyczącym zasad i terminu spłaty kredytu, rocznej stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego oraz warunków jej zmiany, innych kosztów ponoszonych przez konsumenta w związku z niewykonaniem przez niego zobowiązań wynikających z umowy, w tym o kosztach upomnień lub wezwań do zapłaty, kosztach sądowych i postępowania egzekucyjnego, co jest niezgodne z art. 4 ust. 2 pkt. 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13 ustawy o kredycie konsumenckim, a poprzez to jest niezgodne z art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Na mocy Postanowienia Nr 2/61-3/10 z dnia 23 lutego 2010 r. (dowód: karta Nr 4), Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów dokumenty uzyskane w toku postępowania wyjaśniającego (dowód: karty Nr 5 – 46).

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania (dowód: karta Nr 3), pełnomocnik Spółki w odniesieniu do zarzutu braku informacji w chwili złożenia konsumentowi propozycji zawarcia umowy o prawie odstąpienia od umowy, co jest niezgodne z art. 16 b ust. 1 pkt 9 w związku z art. 16 c ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów, wyjaśnił, iż stosowany przez Spółkę wzorec pn. „Umowa pożyczki” zawiera informacje o przysługującym konsumentowi prawie odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni, jak również zawiera wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy wraz z pouczeniem o adresie, na który należy je wysłać. Ponadto wskazał, iż informacje dotyczące prawa odstąpienia od umowy były również zawarte w pkt. 8 wzorca pn. „Ogólne warunki umów pożyczki”. Mając jednak na względzie, iż pouczenie o przysługującym konsumentowi prawie do odstąpienia od umowy, jak i treść samego oświadczenia odwołują się do niewłaściwego uregulowania, co spowodowało, iż uległ skróceniu termin, przed upływem którego konsument może odstąpić od umowy, Ferratum Finance Sp. z o.o. zobowiązała się do zmiany wzorca umowy (dowód: karta Nr 50) oraz wprowadzenia stosownych zmian na stronie internetowej (dowód: karta Nr 51). W projekcie nowego wzorca umowy pn. „Umowa Pożyczki Nr ...” Spółka zamieściła informację o prawie do odstąpienia

od umowy w terminie czternastu dni oraz wzór stosownego oświadczenia (dowód: karty Nr 68-69).

Ferratum Finance Sp. z o.o. uznała za zasadny zarzut braku informacji w chwili złożenia konsumentowi propozycji zawarcia umowy o sędzie właściwym dla rozstrzygnięcia sporów związanych z wykonywaniem umowy, przyznając, że informacja ta nie była podawana na żadnym z etapów kontraktowania, w żadnym ze wzorców umowy oraz przygotowała projekt zmiany wzorca pn. „Ogólne warunki umów pożyczki” (dowód: karty Nr 51-52). W projekcie nowego wzorca umowy pn. „Ogólne warunki umów pożyczki” Spółka zamieściła informację o treści: *„Sędem właściwym dla rozstrzygnięcia sporów pomiędzy stronami jest sąd właściwy dla siedziby lub miejsca zamieszkania pozwanego (stosownie do treści art. 27 § 1 oraz art. 30 Kodeksu postępowania cywilnego), to jest sąd właściwy dla siedziby Pożyczkodawcy, jeżeli stroną pozwaną jest Pożyczkodawca, albo sąd właściwy dla miejsca zamieszkania Pożyczkobiorcy, jeżeli to Pożyczkobiorca jest stroną pozwaną. Powództwo o ustalenie istnienia umowy Pożyczki, o jej wykonanie, rozwiązanie lub unieważnienie, jako też o odszkodowanie z powodu niewykonania lub nienależytego wykonania Umowy Pożyczki można także wytoczyć przed sąd miejsca jej wykonania (stosownie do art. 34 Kodeksu postępowania cywilnego), to jest sąd właściwy dla siedziby Pożyczkodawcy lub banku, na rachunek którego pożyczka wraz z innymi należnościami powinna zostać spłacona”* (dowód: karta Nr 73).

Ferratum Finance Sp. z o.o. zarzut braku zamieszczenia w treści wzorca umowy o kredyt konsumencki pn. „Umowa pożyczki Nr ...” informacji dotyczących: zasad i terminów spłaty kredytu, opłat i prowizji oraz innych kosztów związanych z udzieleniem kredytu, pozostałych kosztów, do których zapłaty zobowiązany jest konsument w związku z zawartą umową, łącznej kwoty wszystkich kosztów, opłat i prowizji, do których zapłaty zobowiązany jest konsument, uprawnienia i skutków przedterminowej spłaty kredytu, skutków uchybienia postanowieniom dotyczącym zasad i terminu spłaty kredytu, rocznej stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego oraz warunków jej zmiany, innych kosztów ponoszonych przez konsumenta w związku z niewykonaniem przez niego zobowiązań wynikających z umowy, w tym o kosztach upomnień lub wezwań do zapłaty, kosztach sądowych i postępowania egzekucyjnego uznała za bezzasadny, wskazując, iż wszystkie te informacje są zawarte we wzorcu pn. „Ogólne warunki umów pożyczki”, który stanowi integralną część umowy pożyczki (dowód: karty Nr 52- 55).

W odniesieniu do zarzutu braku zamieszczenia w treści wzorca umowy o kredyt konsumencki pn. „Umowa pożyczki Nr ...” informacji dotyczącej rocznej stopy oprocentowania oraz warunków jej zmiany, Spółka wskazała, iż informacja ta została zawarta w pkt. 1.5 wzorca pn. „Umowa pożyczki”, który wskazuje, że rzeczywista roczna stopa oprocentowania pożyczki wynosi 227, 8% (dowód: karty Nr 53 i 64).

Ferratum Finance Sp. z o.o. za zasadny uznała również zarzut braku zamieszczenia w treści wzorca umowy o kredyt konsumencki pn. „Umowa pożyczki Nr ...” informacji dotyczących: całkowitego kosztu kredytu, skutków wykonania uprawnienia do odstąpienia od umowy przez konsumenta i zobowiązała się do zamieszczenia ich w nowym wzorcu umowy pn. „Umowa pożyczki Nr ...” (dowód: karta Nr 55), którego projekt przedstawiła Prezesowi Urzędu (dowód: karta Nr 68).

Pismem z dnia 7 czerwca 2010 r. Prezes Urzędu zawiadomił Spółkę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego i możliwości zapoznania się z aktami sprawy (dowód: karta Nr 120), co uczynił pełnomocnik Ferratum Finance Sp. z o.o. w dniu 18 czerwca 2010 r.

W dniu 28 czerwca 2010 r. do Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi wpłynęło pismo pełnomocnika strony (dowód: karta Nr 122),

w którym ponownie wniósł o wydanie decyzji nakładającej na Spółkę obowiązek wykonania zobowiązania mającego na celu zapobieżenie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na:

- niedopełnieniu obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 16 b ust. 1 pkt 9 i 19 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów,
- niedopełnieniu obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt. 6 i 11 ustawy o kredycie konsumenckim.

W odniesieniu zaś do postawionego przez Prezesa Urzędu zarzutu naruszenia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 2 pkt. 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12 i 13 ustawy o kredycie konsumenckim pełnomocnik wniósł o umorzenie postępowania.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Ferratum Finance Sp. z o.o. jest przedsiębiorcą wpisanym do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000296808, prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, VI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego. Zgodnie z przedstawionym aktualnym odpisem z rejestru przedsiębiorców przedmiot działalności Spółki obejmuje: pozostałe formy udzielania kredytów, pośrednictwo finansowe pozostałe oraz gdzie indziej niesklasyfikowane: pośrednictwo finansowe pozostałe, działalność pomocnicza finansowa, działalność komercyjna pozostała (dowód: karta Nr 61).

Ferratum Finance Sp. z o.o. udziela kredytów konsumenckich w rozumieniu przepisów ustawy o kredycie konsumenckim. Są to pożyczki krótkoterminowe, które można uzyskać m.in. za pośrednictwem strony internetowej www.ekspreskasa.pl (dowód: karty Nr 31- 37). Konsument zawiera dwie umowy, których stroną są dwa różne podmioty. Jedną umowę konsument zawiera z Ferratum Poland Sp. z o.o., ul. Uniwersytecka 1, 50-145 Wrocław i dotyczy ona tzw. usługi operatorskiej, tj. czynności związanych z udzielaniem konsumentowi pożyczki przez Pożyczkodawcę - Ferratum Finance Sp. z o.o. oraz czynności związanych z bieżącą obsługą pożyczek (dowód: karta Nr 23 oraz 27-30). Umowy te są zawarte w oparciu o wzorzec pn. „Umowa operatorska Nr ...” (dowód: karta Nr 23), a jej szczegółowe uregulowania zawiera wzorzec pn. „Ogólne warunki umowy operatorskiej” (dowód: karty Nr 27-30). Drugą umową jest umowa o kredyt konsumencki, którą konsument zawiera z Ferratum Finance Sp. z o.o. w oparciu o wzorzec pn. „Umowa pożyczki Nr ...” (dowód: karta Nr 22), której warunki szczegółowo reguluje wzorzec pn. „Ogólne warunki umów pożyczki” (dowód: karty Nr 24-26).

Zgodnie z uregulowaniami zawartymi w art. 1 ustawy o kredycie konsumenckim, reguluje ona zasady i tryb zawierania umów o kredyt konsumencki, zasady ochrony konsumenta, który zawarł umowę o kredyt konsumencki, oraz obowiązki przedsiębiorcy, który udzielił kredytu konsumenckiego. Art. 2 tej ustawy zawiera katalog umów, które mogą być umowami o kredyt konsumencki natomiast art. 3 zawiera katalog wyłączeń tych umów spod reżimu ustawy o kredycie konsumenckim. Zgodnie z art. 2 ust. 2 pkt 1 tej ustawy za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki, w odniesieniu zaś do art. 3, ustawy tej nie stosuje się m.in. do umów o kredyt konsumencki o wysokości większej niż 80.000 zł, na mocy których konsument nie jest zobowiązany do zapłaty oprocentowania ani innych kosztów związanych z udzieleniem lub spłatą kredytu konsumenckiego.

Ferratum Finance Sp. z o.o. zawiera z konsumentami umowy pożyczki w kwocie od 200 do 800 zł, na okres 15 dni, z zastrzeżeniem obowiązku zapłaty tzw. opłaty

administracyjnej. Ponadto umowy te są zawierane z konsumentem bez jednoczesnej obecności obu stron, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość. Są to więc umowy, które podlegają reżimowi ustawy o kredycie konsumenckim oraz reżimowi szczególnych przepisów o umowach zawieranych na odległość dotyczących usług finansowych zawartych w ustawie o ochronie niektórych praw konsumentów.

Propozycję zawarcia umowy pożyczki Ferratum Finance Sp. z o.o., składa na stronie internetowej www.ekspreskasa.pl.

Zgodnie z art. 16c ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów, konsument, który zawarł na odległość umowę dotyczącą usług finansowych, może od niej odstąpić bez podania przyczyn, składając stosowne oświadczenie na piśmie, w terminie czternastu dni od dnia zawarcia umowy lub od dnia potwierdzenia informacji (na piśmie lub za pomocą innego statycznego nośnika informacji dostępnego dla konsumenta), jeżeli jest to termin późniejszy. Art. 16b ust. 1 pkt 9 wskazuje na obowiązek podania tej informacji, przy użyciu środka porozumiewania się na odległość, najpóźniej w chwili złożenia konsumentowi propozycji zawarcia umowy. Ferratum Finance Sp. z o.o. w chwili składania konsumentowi propozycji zawarcia umowy nie podawała informacji o prawie oraz sposobie odstąpienia od umowy (dowód: karty Nr 31-37).

Zgodnie z art. 16b ust. 1 pkt 19 konsument powinien być poinformowany, przy użyciu środka porozumiewania się na odległość, najpóźniej w chwili złożenia mu propozycji zawarcia umowy o sędzie właściwym dla rozstrzygania sporów związanych z wykonywaniem umowy. Ferratum Finance Sp. z o.o. nie czyniła zadość temu obowiązkowi (dowód: karty Nr 31-37).

Art. 4 ust. 2 ustawy o kredycie konsumenckim zawiera katalog danych, które obligatoryjnie powinna zawierać umowa o kredyt konsumencki. Wśród nich są informacje dotyczące: zasad i terminów spłaty kredytu, rocznej stopy oprocentowania oraz warunków jej zmiany, opłat i prowizji oraz innych kosztów związanych z udzieleniem kredytu, całkowitego kosztu kredytu, pozostałych kosztów, do których zapłaty zobowiązany jest konsument w związku z zawartą umową, łącznej kwoty wszystkich kosztów, opłat i prowizji, do których zapłaty zobowiązany jest konsument, uprawnienia i skutków przedterminowej spłaty kredytu, skutków wykonania uprawnienia do odstąpienia od umowy przez konsumenta, skutków uchybienia postanowieniom dotyczącym zasad i terminu spłaty kredytu, rocznej stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego oraz warunków jej zmiany, innych kosztów ponoszonych przez konsumenta w związku z niewykonaniem przez niego zobowiązań wynikających z umowy, w tym o kosztach upomnień lub wezwań do zapłaty, kosztach sądowych i postępowania egzekucyjnego.

Ferratum Finance Sp. z o.o. umowy o kredyt konsumencki zawiera w oparciu o wzorzec pn. „Umowa pożyczki Nr ...”, który nie zawiera informacji dotyczących: zasad i terminów spłaty kredytu, rocznej stopy oprocentowania oraz warunków jej zmiany, opłat i prowizji oraz innych kosztów związanych z udzieleniem kredytu, pozostałych kosztów, do których zapłaty zobowiązany jest konsument w związku z zawartą umową, łącznej kwoty wszystkich kosztów, opłat i prowizji, do których zapłaty zobowiązany jest konsument, uprawnienia i skutków przedterminowej spłaty kredytu, skutków uchybienia postanowieniom dotyczącym zasad i terminu spłaty kredytu, rocznej stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego oraz warunków jej zmiany, innych kosztów ponoszonych przez konsumenta w związku z niewykonaniem przez niego zobowiązań wynikających z umowy, w tym o kosztach upomnień lub wezwań do zapłaty, kosztach sądowych i postępowania egzekucyjnego (dowód: karty Nr 22 oraz 64).

Ferratum Finance Sp. z o.o. zobowiązała się do zaniechania stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na braku informacji w chwili złożenia konsumentowi propozycji zawarcia umowy o prawie odstąpienia od umowy, o którym mowa w art. 16 c ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o sędzie właściwym dla rozstrzygania sporów związanych z wykonywaniem umowy, poprzez uzupełnienie tych informacji i zamieszczenie ich we wzorcach umów dostępnych na stronie internetowej w chwili złożenia konsumentowi propozycji zawarcia umowy, w oparciu o które Spółka będzie zawierała umowy o kredyt konsumencki (dowód: karty Nr 51 i 52).

Ferratum Finance Sp. z o.o. o przysługującym konsumentom ustawowym prawie do odstąpienia informuje na stronie internetowej (dowód: karta Nr 51), a ponadto informacja taka została zamieszczona w opracowanym przez Spółkę projekcie wzorca pn. „Umowa pożyczki Nr ...” wraz z pouczeniem: „*W celu odstąpienia od Umowy Pożyczki należy w terminie czternastu dni od daty jej zawarcia wysłać na poniższy adres: (...)*” (dowód: karta Nr 69).

W projekcie nowego wzorca umowy pn. „Ogólne warunki umów pożyczki” Spółka zamieściła informację o treści: „*Sądem właściwym dla rozstrzygania sporów pomiędzy stronami jest sąd właściwy dla siedziby lub miejsca zamieszkania pozwanego (stosownie do treści art. 27 § 1 oraz art. 30 Kodeksu postępowania cywilnego), to jest sąd właściwy dla siedziby Pożyczkodawcy, jeżeli stroną pozwaną jest Pożyczkodawca, albo sąd właściwy dla miejsca zamieszkania Pożyczkobiorcy, jeżeli to Pożyczkobiorca jest stroną pozwaną. Powództwo o ustalenie istnienia umowy Pożyczki, o jej wykonanie, rozwiązanie lub unieważnienie, jako też o odszkodowanie z powodu niewykonania lub nienależytego wykonania Umowy Pożyczki można także wytoczyć przed sąd miejsca jej wykonania (stosownie do art. 34 Kodeksu postępowania cywilnego), to jest sąd właściwy dla siedziby Pożyczkodawcy lub banku, na rachunek którego pożyczka wraz z innymi należnościami powinna zostać spłacona*” (dowód: karta Nr 73).

Ferratum Finance Sp. z o.o. w opracowanym projekcie wzorca umowy pn. „Umowa pożyczki Nr ...” zamieściła również zapis o treści: „*Całkowity koszt Pożyczki wynosi ... złotych.*” (dowód: karta Nr 68).

Projekt wzorca umowy pn. „Umowa pożyczki Nr ...” zawiera również informacje o skutkach wykonania uprawnienia do odstąpienia od umowy przez konsumenta (dowód: karta Nr 69).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Podstawą do rozstrzygania sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Zdaniem Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy są lub będą klientami Ferratum Finance Sp. z o.o. Interes publicznoprawny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów. Innymi słowy, naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest jednocześnie naruszeniem interesu publicznoprawnego. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ad I. sentencji niniejszej decyzji

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów – zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Stosownie do art. 24 ust. 2 ww. ustawy, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.); 2) naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji; 3) nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji. Wskazany przepis zawiera otwarty katalog działań stanowiących praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów.

Tym samym, udowodnienie praktyki określonej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wymaga wykazania, że spełnione zostały łącznie trzy przesłanki:

- 1) działanie przedsiębiorcy,
- 2) noszące znamiona bezprawności,
- 3) godzące w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1)

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (...). Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, ze zm. – zwanej dalej: „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”) jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Ponadto, zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej lub po uzyskaniu wpisu rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym. Przepis art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopaliny ze złóż, a także działalność zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły.

Ferratum Finance Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu jest spółką handlową wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000296808. Przedmiot działalności Spółki obejmuje: pozostałe formy udzielania kredytów, pośrednictwo finansowe pozostałe oraz gdzie indziej niesklasyfikowane: pośrednictwo finansowe pozostałe, działalność pomocnicza finansowa, działalność komercyjna pozostała. Zgodnie z art. 12 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2000 r., Nr 94, poz. 1037 ze zm.), z chwilą wpisu do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego spółka z ograniczoną odpowiedzialnością uzyskuje osobowość prawną. Tym samym jest Spółka jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W związku z powyższym, **Prezes Urzędu stwierdził, że pierwsza przesłanka niezbędna dla uznania działań Spółki za niezgodne z zawartym w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazem stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów została spełniona.**

Ad 2)

Dla uznania zachowań przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest, aby miało ono charakter bezprawny.

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Porządek prawny obejmuje normy prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów (wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 13 listopada 2007 r., sygn. akt XVII AmA 45/07). Bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga wobec tego kwestia, czy zachowanie przedsiębiorcy było zgodne, czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. O bezprawności działania decyduje w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego *całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego* (wyrok SN z dnia 8 maja 2002 r., sygn. akt I PKN 267/2001). Dla stwierdzenia bezprawności działania przedsiębiorcy bez znaczenia pozostaje strona podmiotowa czynu, a zatem wina sprawcy (w znaczeniu subiektywnym, oznaczającym wadliwość procesu decyzyjnego sprawcy) i stopień tej winy (umyślność bądź nieumyślność), a także świadomość istnienia naruszonych norm prawnych. Same przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie regulują konstrukcji bezprawności działań przedsiębiorcy. Zwrócił na to uwagę Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 23 czerwca 2006 r. (sygn. akt XVIII Ama 32/05), wskazując, iż art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, którego odpowiednikiem w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów jest art. 24 ust. 2 – nie ma samodzielnego znaczenia prawnego, lecz powinien być interpretowany oraz stosowany w określonym kontekście normatywnym. W związku z tym, w celu konkretyzacji przesłanki bezprawności należy sięgnąć do przepisów innych ustaw, gdyż dopiero na ich podstawie możliwe jest dokonanie oceny działań przedsiębiorcy w aspekcie ich zgodności z prawem. Bezprawność działań przedsiębiorcy wynika zatem, co do zasady, z naruszenia powszechnie obowiązujących przepisów innych niż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów.

Odnosząc się do postawionych Spółce zarzutów, należy stwierdzić, że bezprawność działania Ferratum Finance Sp. z o.o. polega na niezamieszczeniu w treści wzorca umowy o kredyt konsumencki pn. „Umowa pożyczki Nr ...” danych obligatoryjnie wymaganych przez przepisy ustawy o kredycie konsumenckim.

Zważyć należy, iż usługi finansowe charakteryzują się wyraźnie zwiększonym ryzykiem ekonomicznym grożącym konsumentom i stąd, analizując regulacje prawne, można zaobserwować ochronę konsumenta poprzez informację, która przejawia się w ustanowieniu minimalnego wymogu kompletnych, przejrzystych i adekwatnych informacji, które konsument powinien otrzymać w odpowiednim czasie i miejscu. Aby informacja spełniała swoje funkcje musi być pełna, gdyż manipulowanie informacją jest również zagrożeniem dla interesów konsumentów.

Jednym z aktów prawnych, który gwarantuje konsumentom ochronę poprzez informacje jest ustawa o kredycie konsumenckim. Przepis art. 4 ust. 2 tej ustawy precyzyjnie wskazuje obligatoryjną zawartość dokumentu umownego, chroniąc prawo konsumenta do rzetelnej i kompletnej informacji w sprawach mających istotne znaczenie dla zabezpieczenia jego interesu prawnego. Treść wskazanego wyżej art. 4 ust. 2 nie pozostawia wątpliwości, że wymienione w nim informacje muszą być zawarte w treści dokumentu umowy sensu stricto, która jest doręczona konsumentowi, a ponadto, że informacje te muszą mieć charakter wyczerpujący i być wyrażone w sposób bezpośredni i wyraźny. Umieszczenie wymienionych informacji w regulaminie lub w „ogólnych warunkach” nie czyni zadość obowiązkowi ustawowemu.

Przepis art. 4 ust 2 ustawy o kredycie konsumenckim wymusza bezpośrednio uwzględnienie w umowie konsumenckiej wszystkich informacji ważnych z punktu widzenia ochrony konsumenta, kreując prawo kredytobiorcy do pełnej wiedzy o zakresie jego praw i obowiązków określonych w umowie. Przepis ten ma charakter normatywny obligatoryjnego nakazu zamieszczenia w umowie wszystkich istotnych postanowień umownych, które z woli ustawodawcy gwarantują konsumentowi prawo do wiedzy o zakresie jego praw i obowiązków określonych bezpośrednio w dokumencie umowy kredytowej, co uzyskuje się zarówno przez łatwość bezpośredniego dostępu do istotnych informacji kredytowych, jak i możliwość ich porównania na etapie kontraktowania z konkurencyjnymi ofertami innych przedsiębiorców.

Wśród informacji, które obligatoryjnie muszą być zawarte w treści dokumentu umowy ustawodawca wymienia te, dotyczące: rocznej stopy oprocentowania oraz warunków jej zmiany, opłat i prowizji oraz innych kosztów związanych z udzieleniem kredytu, pozostałych kosztów, do których zapłaty zobowiązany jest konsument w związku z zawartą umową, łącznej kwoty wszystkich kosztów, opłat i prowizji, do których zapłaty zobowiązany jest konsument. Ich brak uniemożliwia konsumentowi porównanie z konkurencyjnymi ofertami innych przedsiębiorców, a tym samym pozbawia konsumenta podstaw do oceny sytuacji rynkowej i możliwie swobodnego podjęcia decyzji, co w konsekwencji może doprowadzić do podjęcia przez konsumenta zobowiązań znacznie przekraczających jego możliwości finansowe. Podkreślenia wymaga fakt, iż umowy finansowe charakteryzują się wyraźnie zwiększonym ryzykiem ekonomicznym grożącym konsumentowi, który zaślepiiony nierzetelną informacją i sytuacją życiową staje się „naiwnym biorcą” oferowanych usług.

Wśród danych wymienionych w powołanym wyżej przepisie art. 4 ust. 2 ustawy o kredycie konsumenckim, których zamieszczenie w treści dokumentu umowy ustawodawca uznał za konieczne są również informacje dotyczące: zasad i terminów spłaty kredytu, uprawnienia i skutków przedterminowej spłaty kredytu, skutków uchybienia postanowieniom dotyczącym zasad i terminu spłaty kredytu, rocznej stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego oraz warunków jej zmiany, innych kosztów ponoszonych przez konsumenta w związku z niewykonaniem przez niego zobowiązań wynikających z umowy, w tym o kosztach upomnień lub wezwań do zapłaty, kosztach sądowych i postępowania egzekucyjnego. Są to więc informacje istotne na etapie wykonywania kontraktu i zabezpieczają one interes prawny konsumentów już w trakcie trwania stosunku umownego. Brak tych informacji daje przedsiębiorcy możliwość manipulowania nimi, co samo w sobie zagraża interesom konsumentów, a ponadto pozbawia konsumentów ochrony zagwarantowanej przez ustawodawcę, gdyż tylko dobrze poinformowany konsument to konsument dobrze chroniony.

Ferrtaum Finance Sp. z o.o. w toku postępowania wyjaśniła, iż informacje dotyczące: zasad i terminów spłaty kredytu, opłat i prowizji oraz innych kosztów związanych z udzieleniem kredytu, pozostałych kosztów, do których zapłaty zobowiązany jest konsument w związku z zawartą umową, łącznej kwoty wszystkich kosztów, opłat i prowizji, do których zapłaty zobowiązany jest konsument, uprawnienia i skutków przedterminowej spłaty kredytu, skutków uchybienia postanowieniom dotyczącym zasad i terminu spłaty kredytu, rocznej stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego oraz warunków jej zmiany, innych kosztów ponoszonych przez konsumenta w związku z niewykonaniem przez niego zobowiązań wynikających z umowy, w tym o kosztach upomnień lub wezwań do zapłaty, kosztach sądowych i postępowania egzekucyjnego są zawarte we wzorcu pn. „Ogólne warunki umów pożyczki”, który stanowi integralną część umowy pożyczki.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 czerwca 2006 r. (sygn. akt III SK 7/06) wskazał, iż art. 4 ust. 2 ustawy o kredycie konsumenckim „(...) Wymusza bezpośrednio uwzględnienie

w umowie konsumenckiej wszystkich informacji ważnych z punktu widzenia ochrony konsumenta, kreując prawo kredytobiorcy do pełnej wiedzy o zakresie jego praw i obowiązków określonych w umowie, bez konieczności poszukiwania tych istotnych informacji w załącznikach do umowy lub wzorcach umownych. (...) Posługiwanie się regulaminami (wzorcami) kredytowania, jako załącznikami do umowy kredytowej może wobec tego stanowić jedynie uzupełnienie obligatoryjnych postanowień umownych lub poszerzenie umowy kredytowej o postanowienia, które nie zostały wymienione w art. 4 ust. 2 pkt 1-13 (...). ”

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego umowa o kredycie konsumenckim, która w tych istotnych sprawach odsyła do postanowień „ogólnych warunków umowy”, traktując je jako „integralną” część umowy, nie spełnia wymagań określonych w przepisie art. 4 ust. 2 ustawy o kredycie konsumenckim.

W odniesieniu do zarzutu braku zamieszczenia w treści wzorca umowy o kredyt konsumencki pn. „Umowa pożyczki Nr ...” informacji dotyczącej rocznej stopy oprocentowania oraz warunków jej zmiany, Spółka wskazała, iż informacja ta została zawarta w pkt 1.5 wzorca pn. „Umowa pożyczki”, który brzmi „*Rzeczywista roczna stopa oprocentowania Pożyczki wynosi 227,8%*”.

Przedmiotem postawionego zarzutu jest brak zamieszczenia w treści umowy o kredyt informacji dotyczącej rocznej stopy oprocentowania oraz warunków jej zmiany, a więc niedopełnienie obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o kredycie konsumenckim. Natomiast informacja zamieszczona w pkt 1.5 wzorca pn. „Umowa pożyczki” informuje o rzeczywistej rocznej stopie oprocentowania, co czyni zadość obowiązkowi nałożonemu przez ustawodawcę w art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy o kredycie konsumenckim. Ponadto Ferratum Finance Sp. z o.o. nie informuje o warunkach zmiany rocznej stopy oprocentowania, a zmiana taka nie jest wykluczona, gdyż Spółka nie informuje, że roczna stopa oprocentowania jest stała.

W związku z powyższym bez wątpienia brak w treści wzorca umowy pn. „Umowa pożyczki Nr ...” informacji dotyczących: zasad i terminów spłaty kredytu, rocznej stopy oprocentowania oraz warunków jej zmiany, opłat i prowizji oraz innych kosztów związanych z udzieleniem kredytu, pozostałych kosztów, do których zapłaty zobowiązany jest konsument w związku z zawartą umową, łącznej kwoty wszystkich kosztów, opłat i prowizji, do których zapłaty zobowiązany jest konsument, uprawnienia i skutków przedterminowej spłaty kredytu, skutków uchybienia postanowieniom dotyczącym zasad i terminu spłaty kredytu, rocznej stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego oraz warunków jej zmiany, innych kosztów ponoszonych przez konsumenta w związku z niewykonaniem przez niego zobowiązań wynikających z umowy, w tym o kosztach upomnień lub wezwań do zapłaty, kosztach sądowych i postępowania egzekucyjnego jest działaniem bezprawnym.

W związku z powyższym **Prezes Urzędu stwierdził, że druga przesłanka** niezbędna do uznania działań Ferratum Finance Sp. z o.o. za niezgodne z zawartym w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów zakazem stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów **została spełniona**.

Ad 3)

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie definiują pojęcia zbiorowego interesu konsumentów. Przepis art. 24 ust. 3 stanowi jedynie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów. Z całą pewnością mamy do czynienia ze zbiorowym interesem konsumentów wówczas, gdy działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy dotyczy, bądź może dotyczyć nieograniczonej liczby

konsumentów, których nie da się zindywidualizować. Ponadto, godzenie w zbiorowe interesy konsumentów może polegać zarówno na ich naruszeniu, jak i na zagrożeniu ich naruszenia. Dla stwierdzenia naruszenia zbiorowych interesów konsumentów istotne jest ustalenie, że konkretne działanie przedsiębiorcy nie ma ściśle określonego adresata, lecz jest kierowane do nieoznaczonego z góry kręgu podmiotów. Oznacza to, że nie ilość faktycznych, potwierdzonych naruszeń, ale przede wszystkim ich charakter, a w związku z tym możliwość (choćby tylko potencjalna) wywołania negatywnych skutków wobec określonej zbiorowości przesądza o naruszeniu zbiorowego interesu. O tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy. W jednym z orzeczeń Sąd Najwyższy stwierdził, iż *nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów można wszcząć tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczbie potencjalnych konsumentów* (wyrok SN z dnia 12 września 2003 r., sygn. akt I CKN 504/01).

W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z naruszeniem praw nieograniczonej i nieokreślonej liczby konsumentów, którzy zawarli bądź będą zawierali umowy o kredyt konsumencki z Ferratum Finance Sp. z o.o. W tej sytuacji bezprawne zachowanie przedsiębiorcy nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz mamy do czynienia z naruszonymi uprawnieniami określonego kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej grupy kontrahentów Spółki. Takie działanie Spółki godzi w zbiorowe interesy konsumentów. Rozstrzygnięcie podejmowane w niniejszej sprawie w ramach realizacji interesu publicznego nie dotyczy wobec tego sytuacji pojedynczych konsumentów, lecz służy przeciwdziałaniu negatywnym zjawiskom występującym na rynku.

Fakt, iż stroną umowy o kredyt konsumencki może być obywatel polski z miejscem stałego zameldowania na terenie RP w wieku powyżej 21 lat niewpisany do jakiegokolwiek rejestru dłużników, świadczy o tym, iż praktyka dotyczy nieograniczonej, bliżej nieokreślonej liczby konsumentów.

Tym samym, **Prezes Urzędu stwierdził**, iż takie działanie Ferratum Finance Sp. z o.o. godzi w zbiorowe interesy konsumentów i **trzecia przesłanka** art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została spełniona**.

Stosownie do art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 24 tej ustawy.

Jak wynika z ustaleń dokonanych w niniejszej decyzji, Ferratum Finance Sp. z o.o. stosuje praktykę ograniczającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającą na braku zamieszczenia w treści wzorca umowy o kredyt konsumencki pn. „Umowa pożyczki Nr ...” informacji dotyczących: zasad i terminów spłaty kredytu, opłat i prowizji oraz innych kosztów związanych z udzieleniem kredytu, pozostałych kosztów, do których zapłaty zobowiązany jest konsument w związku z zawartą umową, łącznej kwoty wszystkich kosztów, opłat i prowizji, do których zapłaty zobowiązany jest konsument, uprawnienia i skutków przedterminowej spłaty kredytu, skutków uchybienia postanowieniom dotyczącym zasad i terminu spłaty kredytu, rocznej stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego oraz

warunków jej zmiany, innych kosztów ponoszonych przez konsumenta w związku z niewykonaniem przez niego zobowiązań wynikających z umowy, w tym o kosztach upomnień lub wezwań do zapłaty, kosztach sądowych i postępowania egzekucyjnego, co jest niezgodne z art. 4 ust. 2 pkt. 3, 5, 8, 9, 10, 12, 13 ustawy o kredycie konsumenckim.

Wobec spełnienia przesłanek koniecznych do stwierdzenia praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów określonych w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz przesłanek wydania decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania wskazanych w art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, **Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie I. sentencji niniejszej decyzji.**

Ad II. sentencji niniejszej decyzji

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań. W decyzji tej, jak wynika z art. 28 ust. 3, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

Przytoczony powyżej przepis jako przesłanki warunkujące możliwość wydania decyzji wskazuje: uprawdopodobnienie, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 oraz zobowiązanie się przedsiębiorcy, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, do podjęcia lub zaniechania działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom.

W niniejszym postępowaniu wymaga zatem rozważenia, czy wskazane warunki zaistniały w odniesieniu do działań i zobowiązań Ferratum Finance Sp. z o.o., a ponadto, czy w przypadku ich wystąpienia uzasadnione jest przyjęcie zobowiązania strony postępowania i wydanie przez Prezesa Urzędu decyzji w oparciu o ww. przepis.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, a stosownie do art. 24 ust. 2 ww. ustawy, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy.

Tym samym dla uprawdopodobnienia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest uprawdopodobnienie kumulatywnego spełnienia trzech przesłanek:

- 1) działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy,
- 2) noszące znamiona bezprawności,
- 3) godzące w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1) i Ad 3)

W uzasadnieniu pkt. I sentencji niniejszej decyzji zostało wykazane, iż Ferratum Finance Sp. z o.o. jest przedsiębiorcą, którego działanie godzi w zbiorowe interesy konsumentów, a omawiana w tym punkcie praktyka dotyczy tego samego stanu faktycznego.

Wobec powyższego **Prezes Urzędu stwierdził, że pierwsza i trzecia przesłanka art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zostały spełnione.**

Prezes Urzędu wskazuje przy tym, iż pojęcie uprawdopodobnienia stosowania praktyki wymaga mniejszego formalizmu niż dowodzenie stosowania praktyki. Jest zatem oczywiste, że jeśli przedsiębiorcy udowodniono stosowanie praktyki to tym bardziej stosowanie tej praktyki zostało uprawdopodobnione.

Ad 2)

Jak wyżej już wskazano bezprawność działań przedsiębiorcy wynika, co do zasady, z naruszenia powszechnie obowiązujących przepisów innych niż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Zatem w celu konkretyzacji przesłanki bezprawności należy sięgnąć do przepisów innych ustaw, gdyż dopiero na ich podstawie możliwe jest dokonanie oceny działań przedsiębiorcy w aspekcie ich zgodności z prawem.

W przedmiotowym postępowaniu Prezes Urzędu postawił Ferratum Finance Sp. z o.o. m. in. zarzut stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na: (1) braku informacji w chwili złożenia konsumentowi propozycji zawarcia umowy o prawie odstąpienia od umowy, co jest niezgodne z art. 16 b ust. 1 pkt 9 w związku z art. 16 c ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny; (2) braku informacji w chwili złożenia konsumentowi propozycji zawarcia umowy o sędzie właściwym dla rozstrzygania sporów związanych z wykonywaniem umowy, co jest niezgodne z art. 16b ust. 1 pkt 19 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny; (3) braku zamieszczenia w treści wzorca umowy o kredyt konsumentki pn. „Umowa pożyczki Nr ...” informacji dotyczących: całkowitego kosztu kredytu, skutków wykonania uprawnienia do odstąpienia od umowy przez konsumenta, co jest niezgodne z art. 4 ust. 2 pkt. 6 i 11 ustawy o kredycie konsumenckim.

Odnosząc się do postawionych Spółce zarzutów, należy stwierdzić, że bezprawność działania Ferratum Finance Sp. z o.o. polega na niedopełnieniu obowiązków informacyjnych, o których mowa w ustawie o ochronie niektórych praw konsumentów oraz na niezamieszczeniu danych obligatoryjnie wymaganych przez przepisy ustawy o kredycie konsumenckim.

Art. 16 b ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów zawiera katalog informacji, które konsument powinien otrzymać, przy użyciu środka porozumiewania się na odległość, najpóźniej w chwili złożenia mu propozycji zawarcia umowy. Wśród wymaganych informacji, jest ta o prawie oraz sposobie odstąpienia od umowy (art. 16 b ust. 1), o którym mowa w art. 16 c ust. 1 i ust. 2, albo wskazaniu, że prawo takie nie przysługuje, oraz wysokości ceny, którą konsument jest obowiązany zapłacić w przypadku, o którym mowa w art. 16 c ust. 5.

W okolicznościach niniejszej sprawy zastosowanie ma tylko powołany wyżej art. 16 c ust. 1, który przewiduje dla konsumentów, zawierających na odległość umowę o usługi finansowe możliwość odstąpienia od niej bez podania przyczyn, po złożeniu na piśmie stosownego oświadczenia, w terminie czternastu dni od dnia zawarcia umowy (...).

Zgodnie z cytowanymi powyżej regulacjami ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów, przedsiębiorca najpóźniej w chwili złożenia konsumentom propozycji zawarcia umowy winien informować ich nie tylko o prawie odstąpienia od niej, ale również o sposobie odstąpienia, w tym, co ma fundamentalne znaczenie dla skorzystania przez konsumenta z tego uprawnienia, o terminie w jakim może on od umowy odstąpić.

Brzmienie art. 16 b ust. 1 pkt 9 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów obejmuje nie tylko konieczność poinformowania konsumenta o przysługującym mu prawie, ale także o sposobie jego wykonania. Dopiero podanie pełnej informacji, tj. o istnieniu prawa do odstąpienia od umowy w ogóle, ale także o sposobie (w tym terminie) odstąpienia czyni zadość ustawowemu obowiązkowi.

Ferratum Finance Sp. z o.o. podając informację o dziesięciodniowym terminie na odstąpienie od zawartej na odległość umowy o kredyt konsumencki, nie czyni zadość obowiązkowi nałożonemu przez ustawodawcę w art. 16 b ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów, a tym samym działa bezprawnie.

Katalog informacji, które konsument powinien otrzymać, przy użyciu środka porozumiewania się na odległość, najpóźniej w chwili złożenia mu propozycji zawarcia umowy, który ustawodawca zawarł w art. 16 b ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów zawiera również informację o sądzie właściwym dla rozstrzygania sporów związanych z wykonywaniem umowy (art. 16 b ust. 1 pkt 19). Włączenie powyższego obowiązku do ustawowego katalogu obowiązków informacyjnych służy pełniejszemu zapewnieniu istnienia odpowiednich i skutecznych środków w celu zagwarantowania ochrony konsumentom, gdyż postępowanie sądowe jest jedną z czterech płaszczyzn ochrony konsumentów, obok rozbudowy ośrodków i postępowań mediacyjnych, ochrony interesów zbiorowych oraz rozbudowy centrów doradczych. Tak więc niezamieszczenie przez Ferratum Finance Sp. z o.o., informacji o sądzie właściwym dla rozstrzygania sporów związanych z wykonywaniem umowy przede wszystkim osłabia zagwarantowaną prawem ochronę konsumentów, a w konsekwencji może prowadzić do uszczuplenia ich uprawnień.

W toku rozważań w niniejszej decyzji Prezes Urzędu wskazał ponadto, iż aktem prawnym, który gwarantuje konsumentom ochronę poprzez informacje jest również ustawa o kredycie konsumenckim oraz, że przepis art. 4 ust. 2 tej ustawy precyzyjnie wskazuje obligatoryjną zawartość dokumentu umownego, chroniąc prawo konsumenta do rzetelnej i kompletnej informacji w sprawach mających istotne znaczenie dla zabezpieczenia jego interesu prawnego, a treść wskazanego wyżej art. 4 ust. 1 i 2 nie pozostawia wątpliwości, że wymienione w nim informacje muszą być zawarte w treści dokumentu umowy sensu stricto, która jest doręczona konsumentowi, a ponadto, że informacje te muszą mieć charakter wyczerpujący i być wyrażone w sposób bezpośredni i wyraźny. Umieszczenie przez Ferratum Finance Sp. z o.o. wymienionych informacji w regulaminie lub w „ogólnych warunkach” nie czyni zadość obowiązkowi ustawowemu.

Wśród informacji, które obligatoryjnie muszą być zawarte w treści dokumentu umowy ustawodawca wymienia te, dotyczące: całkowitego kosztu kredytu oraz skutków wykonania uprawnienia do odstąpienia od umowy przez konsumenta. Brak informacji o całkowitym koszcie kredytu uniemożliwia konsumentowi porównanie z konkurencyjnymi ofertami innych przedsiębiorców oraz rodzi ryzyko podjęcia chybionej decyzji i podjęcia przez konsumenta zobowiązań znacznie przekraczających jego możliwości finansowe natomiast brak informacji o skutkach wykonania uprawnienia do odstąpienia od umowy przez konsumenta może doprowadzić do sytuacji, w której konsument nie znając następstw w obawie przed negatywnymi skutkami „na wszelki wypadek” nie skorzysta ze swoich ustawowych uprawnień.

W związku z powyższym Prezes Urzędu stwierdził, że niezamieszczenie przez Ferratum Finance Sp. z o.o. informacji w chwili złożenia konsumentowi propozycji zawarcia umowy o prawie odstąpienia od umowy, o którym mowa w art. 16 c ust. 1, informacji w chwili złożenia konsumentowi propozycji zawarcia umowy o sądzie właściwym dla rozstrzygania sporów związanych z wykonywaniem umowy oraz niezamieszczenie w treści

wzorca umowy o kredyt konsumencki pn. „Umowa pożyczki Nr ...” informacji dotyczących: całkowitego kosztu kredytu, skutków wykonania uprawnienia do odstąpienia od umowy przez konsumenta jest działaniem bezprawnym.

Wobec powyższego **Prezes Urzędu stwierdził, że druga przesłanka art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów została uprawdopodobniona.**

W przedmiotowym postępowaniu zostało zatem uprawdopodobnione, że Ferratum Finance Sp. z o.o. stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W toku postępowania Ferratum Finance Sp. z o.o. zobowiązała się do zaniechania stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na braku informacji w chwili złożenia konsumentowi propozycji zawarcia umowy o prawie odstąpienia od umowy, o którym mowa w art. 16c ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o sędzie właściwym dla rozstrzygania sporów związanych z wykonywaniem umowy, poprzez uzupełnienie tych informacji i zamieszczenie ich we wzorcach umów dostępnych na stronie internetowej w chwili złożenia konsumentowi propozycji zawarcia umowy, w oparciu o które Spółka będzie zawierała umowy o kredyt konsumencki.

W opracowanym przez Spółkę projekcie wzorca pn. „Umowa pożyczki Nr ...”, został zamieszczony zapis o treści: *„W celu odstąpienia od Umowy Pożyczki należy w terminie czternastu dni od daty jej zawarcia wysłać na poniższy adres: (...)”*.

W projekcie nowego wzorca umowy pn. „Ogólne warunki umów pożyczki” Spółka zamieściła informację o treści: *„Sędem właściwym dla rozstrzygania sporów pomiędzy stronami jest sąd właściwy dla siedziby lub miejsca zamieszkania pozwanego (stosownie do treści art. 27 § 1 oraz art. 30 Kodeksu postępowania cywilnego), to jest sąd właściwy dla siedziby Pożyczkodawcy, jeżeli stroną pozwaną jest Pożyczkodawca, albo sąd właściwy dla miejsca zamieszkania Pożyczkobiorcy, jeżeli to Pożyczkobiorca jest stroną pozwaną. Powództwo o ustalenie istnienia umowy Pożyczki, o jej wykonanie, rozwiązanie lub unieważnienie, jako też o odszkodowanie z powodu niewykonania lub nienależytego wykonania Umowy Pożyczki można także wytoczyć przed sąd miejsca jej wykonania (stosownie do art. 34 Kodeksu postępowania cywilnego), to jest sąd właściwy dla siedziby Pożyczkodawcy lub banku, na rachunek którego pożyczka wraz z innymi należnościami powinna zostać spłacona”*.

Ponadto nowy wzorzec pn. „Umowa pożyczki Nr ...”, do stosowania którego zobowiązała się Ferratum Finance Sp. z o.o. został uzupełniony o informacje dotyczące całkowitego kosztu kredytu oraz skutków wykonania uprawnienia do odstąpienia od umowy przez konsumenta.

W związku z powyższym zostały spełnione wszystkie przesłanki warunkujące możliwość wydania decyzji, o której mowa w art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ponadto Prezes Urzędu uznał, że w celu jak najszybszego wyeliminowania naruszeń zasadne i celowe jest skorzystanie z instrumentu prawnego przewidzianego w art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i przyjęcie złożonego przez Ferratum Finance Sp. z o.o. zobowiązania.

W ocenie Prezesa Urzędu, podjęte przez Ferratum Finance Sp. z o.o. zobowiązanie do zaniechania stosowania wskazanej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, poprzez zamieszczenie w treści wzorca umowy o kredyt konsumencki – w sposób wystarczający zabezpiecza i chroni interesy konsumentów, a ponadto uwzględnia obowiązujące przepisy prawa.

W związku z tym **Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie II sentencji niniejszej decyzji.**

Ad III. sentencji niniejszej decyzji

Stosownie do art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w decyzji, o której mowa w ust. 1 tego artykułu Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań. Wobec tego Prezes Urzędu nałożył na Ferratum Finance Sp. z o.o. zobowiązanie do złożenia informacji o stopniu wykonania zobowiązania, zawierającej:

- wydruk wszystkich stron internetowych, na których Ferratum Finance Sp. z o.o. składa konsumentom propozycje zawarcia umowy o kredyt konsumencki,
- wzorce umów w oparciu, o które Ferratum Finance Sp. z o.o. zawiera umowy o kredyt konsumencki,
- kopie trzech umów zawartych w oparciu o nowo opracowany wzorzec pn. „Umowa Pożyczki Nr ...”

w terminie 60 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

W związku z tym **Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie III sentencji niniejszej decyzji.**

Ad IV. sentencji niniejszej decyzji

Zgodnie z art. 77 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Przedmiotowe postępowanie wykazało, iż Ferratum Finance Sp. z o.o. dopuściła się stosowania praktyki, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Prezes Urzędu uznał – w zakresie określonym w pkt I. sentencji decyzji – działania Spółki za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Zgodnie z art. 263 § 1 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56 k.p.a., a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia pism urzędowych. Kosztami niniejszego postępowania są koszty doręczenia Spółce – stronie postępowania pism urzędowych.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia oraz stosownie do art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zgodnie z którym Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Spółkę kosztami niniejszego postępowania w wysokości 39,95 zł (słownie: trzydzieści dziewięć złotych 95/100).

Wobec powyższego, **Prezes Urzędu postanowił jak w pkt IV. sentencji niniejszej decyzji.**

Stosownie do art. 264 § 1 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów koszty niniejszego postępowania należy uiszczyć na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie do Narodowego Banku Polskiego, Oddział Okręgowy w Warszawie, na rachunek Nr 51101010100078782231000000 w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu

Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt IV sentencji niniejszej decyzji, stosownie do treści art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479³² § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 264 § 2 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, należy wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury*

Barbara Romańczak-Graca

Otrzymuje:

Krzysztof Kowalczyk - radca prawny

Kancelaria Prawnicza
Domański Zakrzewski Palinka Sp. k.
Rondo ONZ 1, XXI p.
00-124 Warszawa

pełnomocnik

Ferratum Finance Sp. z o.o.
ul. Uniwersytecka 1
50-145 Wrocław